
Århus Statsgymnasium

Afslutningen

FRIDAG DEN 22. JUNI 1973 KL. 10

Fællessang: Den signede dag

Dimission

Uddeling af eksamensbeviser

J. B. Loeillet: sonate for blokfløjte
og basso continuo, opus 1, nr. 1.
adagio - allegro - adagio - giga.

Hanne Brødsgaard Larsen
Per Fjordside

Translokation

Fællessang: Hvor smiler fager den danske kyst

*Herefter uddeler klasselærerne karakterbøger
i klasserne eller i frokoststuen.*

Mel.: C. E. F. Weyse

Den signede dag med fryd vi ser
af havet til os opkomme;
den lyse på himlen mer og mer
os alle til lyst og fromme!
Det kendes på os som lysets børn,
at natten hun er nu omme!

Den signede stund, den midnatstid,
Vor Herre han lod sig føde,
da klared det op i østerlid
til dejligste morgenrøde,
da lyset oprandt, som jordens bold
skal lysne udi og gløde.

Om levende blev hvert træ i skov,
og var så hvert blad en tunge,
de kunne dog ej Guds nådes lov
med værdelig røst udsjunge;
thi evig nu skinner livets lys
for gamle og så for unge.

Som guld er den årle morgenstund,
når dagen opstår af døde,
dog kysser os og med guld i mund
den liflige aftenrøde,
så tindre end må det matte blik,
de blegnede kinder gløde.

Så rejse vi til vort fædreland,
der ligger ej dag i dvale,
der stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale,
så frydelig der til evig tid
med venner i lys vi tale.

N. F. S. Grundtvig (1826).

Mel.: Oluf Ring

Hvor smiler fager den danske kyst
og breder favnen, når solklar bølge
og sommerskyer og skib med lyst
står Sundet ind i hinandens følge,
og Kronborg luder
ved Sjællands port
mod hvide skuder,
hvor lyst! hvor stort!

Den danske mark i en bølgen går
som åndedræt af en venlig kvinde.
Sødt gynger byggen sit silkehår,
og rugen ånder med sol i sinde,
og vinden iler
til hvedens bryst.
Hvor fager smiler
den danske kyst!

Der driver hoduft med krydret vind.
Igennem engen en å sig slynger.
Og lærken ringer skærsommer ind,
mens vilde blomster ved grøften gynger.
Gravhøje kroner
det grønne land.
Hvor skønt fortøner
sig sø og strand!

Hvad hånden former, er åndens spor.
Med flint har oldbonden tømret, kriget.
Hver spån, du finder i Danmarks jord,
er sjæl af dem, der har bygget riget.
Vil selv du fatte
dit væsens rod,
skøn på de skatte,
de efterlod!

Johannes V. Jensen (1925).